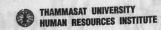
Bangkok Post findlik

HRI/POST Co-operation
Thammasat University
Issues and Future Challenges for Thailand

Towards the 21st Century

by
Dr. Chira Hongladorom, Executive
Director, Human Resources
Institute, Thammasat University.

is week I asked Dr. Chesada Loha-unchit, one of Thailand's leading economists, to give on the human resources situation in Thailand.

Chesade taught macro-economics for many years at Tharnmasat University. These days he is naging Director of Tara Stam Business Information Ltd, and one of a new breed of nonemists who dispute the traditional view that capital investment is the only requirement for

recently invited me to give my views on his research into "Demographic Trends in Thalland ciding Business." I was immediately impressed by his insight into the subject, and so I asked to write something for this column.

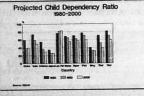
Now is the time for businessmen to incorporate demographics into their forward planning. With the global propulation continuing to explode we are told that there will be 8.3 billion people on this planner in 2025. And while Thaladar's population control program has succeeded in cutting the rate of growth here from 3% annually to 1.4%, I worder if the government is taking enough advantage of this studion to improve human resource.

For instance, although the number of children under 15 has substantially declined, nevertheless 61% of the 33 million strong labour force has still not been educated beyond primary level and the budget for skills development and adult education remains pitfully small. We have stressed this repeatedly in these articles and we will continue to do so until the government takes action.

In my opinion, under the leadership of Prime Minister Chuan Leekpai, the emphasis on human resources is quite apparent but there is too much reliance on government officials to get the job done. The problem is not working out what to do but how to do it quickly and effectively.

done. The pitotient is not voticing out what in 0.0 do the view of the pitotient is not voticing to the country of the pitotient is not only in relation to industry but also the equally threatened services and agricultural sectors. In one of the workshops I attended on the subject at government house lestressed that action is the key. The pitotic proper mechanisms in place. I suggested sidestepping the traditional reference on the Ministry of Edication and the NESDB is esting up a light level committee comprising eminent academics and business leaders possessed of the insight and vision to formalize effective strategies, ludging by past performances, I do not believe we should leave it up to the bureaucrals. It is time to "shift the paradigm".

conclude, it is naive to think that the supply-demand equation can be relied upon to achieve empetitiveness. The proper utilisation of human resources is vital to productivity. So let us roll our deverse and get to work. Averages and informed discussion is an excellent beginning, it what we need most is action - and we need it now.

sea of the second of the fitter of the

PEOPLE: THE KEY TO THAILAND'S **FUTURE ECONOMIC SUCCESS**

After-Effects of Past Development

Ever since Thailand embarked on the path towards modern economic development more than three decades ago, the emphasis has been on improving the material well-being of its populace through capital formation. As such, physical investments in the form of production facilities, machinery equipment, etc. have been the over-riding concern of policy makers who appeared to have fully embraced classical economic growff theories that they have imported from the West.

West.

In brief terms, such theories postulate a production function linking output to input (factors of production). Under such models, output growth is determined by input growth and the input that receives the greatest focus was naturally capital.

The laithful application of such growth theories, although having succeeded in raising Thailand's material well-being over the past three decades as witnessed by rapid gross domestic product increases, has now come back to haunt us. Increased production, besides not trickling down to the masses as much as expected, has contributed, directly or indirectly, to a whole host of pressing social problems which appear to dely solution without strong resolve and leadening, such as air and water pollution, congestion, crime, child labour and prostitution, abortions, loosening ethics, etc. etc. and etc.

Congestion of the problems which apply breakups and disclocations, mental health degradation, loosening ethics, etc. etc. and etc.

loosening ethics, etc., etc and etc.

Our over-emphasis on physical capital formation has in fact led to a neglect of other factors of production. For example, land has been owerexploited, leading to deforestation, soil erosion, drought, pollution, etc. It has even brought on social conflicts in terms of land ownership. The country's surrounding sea area has also not been exempted from the ravegers as fishery resources became overexploited while water pollution rose.

resources Decume overexponent while wasta possions respected many-ower as another factor of production. A very glaring example is the current shortage of educated and skilled manpower in almost all fir out all, sections of this society. This is not to mention that this factor of production, unlike other factors of production, is a "living" entity that possess feeling and therefore code that the production of the but they then both of social problems thought about by past development as mentioned above.

Institute the control of social problems brought about by past development as mentioned above. In short, we are now at a development stage where we can no longer be content with throwing more capital into the production fundation at high rate of economic growth. We are starting to hear economists and business leaders wan that the country's competibre advantage in terms of labour productivity and costs are being rapidly evided. Furthermore, allower productivity could also suffer, if it has not already as a result of the wide rapge of social fis we now face.

What is very surprising through all of this is the fact that, after so many years, there have still been no significant steps under+sken to address the issue of human resources. Even if actors were to be undertaken today, it would take a long time for results to show up. In fact, the problem of upgrading the manpower base is a far more difficult one to solve than that of physical initiastructure.

The manpower or people issue deserves much greater attention from the government than it is currently receiving. What is the point of trying to increase output through capital formation if it does not benefit the masset We seem to have almost lidel due goose that lays the golden eggs with our obsession to get more eggs. It is high time that we as a nation overhaul our national development priorities.

Education: A Potential Panacea

I would like to propose that future development policies should no longer focus on economic growth through capital formation. More physical investments without addressing the issue of manpower quality and well-being would only be self-deteating. We gravely need a more balanced approach.

Manpower development should become the over-riding objective of future development plans not only to correct for past biases but to prepare ourselves for future challenges. It will not only contribute towards maintaining a high economic growth rate in the future; but could potentially lead to greater equality in income distribution and the solution of various social lis. Growth and equity are no longer conflicting goals.

It is time for the government to overhaul the educational system and provide equal opportunity for education to the widest extent possible. This would naturally require large amounts of funds. Given that population growth has declined substantially over the past two decades, those under 20 years of age are now declining in numerical terms. This coupled with economic growth and a larger fiscal budget means that more resources are now available per capita for the never generation. Of course, better allocation of funds could also increase the effectiveness of educational spending.

The government could also conserve its scarce resources if it turns to the private sector for cooperation. Within the capital city of Bangkok, it is quite evident that there is now a developed market for all forms of education and transing. A significant tuper and middle class has emerged in Thai society with the capability and williagness to support their disprites so developed in the society with the capability and williagness to support their disprites and support the participation, scarce public sector resources and the support of the extension of education to those less fortunate especially when in the provincial areas.

It is my firm belief that one baht spent on education by the government for those less fortunate would be more effective in raising economic productivity than the same baht spent on the upper classes. This is not to me

Furthermore, solutions to the vast range of social ills mentioned above require understandings that can come about only through better education and being better informed.

Nevertheless, education per se without any regard to its content would not be sufficiently effective. The curriculum content at various educational levels should be reviewed urgently. Without losing our sense of national pride and identity, we must recognise that English is the international language not only of business and commerce but also of science and technology and be prepared to give greater emphasis to join from the prepared to give greater emphasis to join from the prepared in the properties of the pr

People must be made aware that they are part of the society and physical environment that they live in and cannot escape the consequences that finally lead to the deteioration of society and environment. The emphasis on specialisation that we have be browned from the West must now also be tempered with the wisdom of the East. Society desperately needs people who have the vision to see far and wide faind not only over a single generation) instead of narrow-minded specialists who do not understand the consequences of their actions.

The path towards upgrading the country's human resources base is not an easy one, but it is something that needs to be done urgently in order to avoid a future catastrophe. Are there any politicians out there who have the mantle to lead us out of this morass?

Demonstration out once with these time instruct or read us out on this increase.

To, Chesada Loba-unchit is himself an alumin of Thammasat University where he graduated Economics in 1972. After adding an A.A. and a Ph.D. both in Economics from Princete University he returned to Thammasat in 1978 and became an Associate Professor in 1898 Between 1893 and 1999 Dr. Chesada worked for the Industrial Finance Corporation.

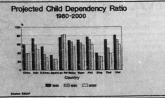
Thailand rising to the rank of Director. He is currently Managing Director of Tara Sia Business Information Ltd., a widely respected business consultancy and research organisation.

Banakok Post dunilinda

สศดวรรษที่21 ดร.จิระ ทงส์ลดารบก์

นนี้เรียรรับให้คร.พระกูว โรกทุ่นคิดว นักเกรษฐกาสหรัฐแนวรณ์ของโทยมาสมคราม เธอขายการนักรัศนากรมกุนส์โกปารเทคโทย อารณ์ของครามฐาสหรับการกาศักดและหมูดาเหรางการการนักรามหาสหรับในเวลาหลายใ อารณาสรุกิสการ ที่สิด รามของเม ในชินเช ซึ่งเกริ่นเก็บ จำกัด เป็นนักสามฐารเทศ แล้วข้อเรื่องการทัดนานระบาลโดยมุลเปรที่สารจะทุนทางวัดถุที่ตำไปผู้การของเพริ่มทา

างกับ อาที่สับประเทิยในโดยมาสิงจะเท่านั้นกระเทิยในกระเทิ

HRI/POST Co-operation Thammasat University Issues and Future Challenges for Thailand

ดร.เวษกา โลกอุ่นจิตร

ดน : กุษแจสู่ความสำเร็จของธุรกิจในอนาคต

1. และพระชาการพลานและและไม่สามารถสามาร สามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสา สามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถสามารถส

การที่สารโด้ตรามสำคัญกับการเขามหุนด้านวัดถุบางจะเกินโปทำให้สายเลยยิงจับการเลียดค้านขึ้น ๆ จะเกินได้ว่าที่สินชื่อเป็น ปัจจับการเลียดข่างหนึ่งไปได้รับความอาใจให้จะนำไปสู่การทั้งไม่กับขอบ การพักษาขนองความเลี้ยนโพทมายเมื่อนั้น เกียน หา ซึก ที่เมื่อนำไปสำความที่สนับในการถึงควองที่ขึ้น ถึงเกเมรอบ ๆ ประเทศไทน์ไม่กับระหารารมหัตรกัน เพราะลัตว์ว่าถูกกำลาย และน้ำคะเล มีเมษาการเลี้ยมรักษายี

ทรัพยากรบุคคณเป็นอีกปัจจัยที่ถูกละเลยอย่างเห็นได้รัด ทั้งๆ ที่ทรัพยากรบุคคณเป็นปัจจัยการผลิตที่มีรักดัจใจ มีความรู้สึก นึกคิด และสามารถได้รับผลการทบจากปัญกาตั้งคบอันเป็นผลพวงที่สะสมมาสค่อคิด เรากำลังขาดบุคลากรที่มีการศึกษาและทักษะใน

ราได้ต้องการถึงจุดที่เราไม่ควรมีเลยเปล่าการต้องสอดตัวการกับการดบุทเทอด้านวัดถูกค่อไป นักศารดูสาดตัวแระรู้ นำทางถูกก็เกียดแล้วเทิได้เพิ่นว่าความได้เปรียบ โดยเปรียบเกียบของไทยด้านประทิธัภาพและค่าจำนรองกามกำลังจะพลไปยกรรมเร็ว ยึงกว่านั้น ปัญหานี้เพลเกษาสายที่เราทำลังเครื่อยกูป ยังนั้นทองประทิธัภาพการเด็ดของแรงงาน

อนัวรับอุดทะทำยากระดุษย์จะต่วงผลภาษาเป็นตักระบบคริเจ็บที่อับไม่อันกระการที่รัดจะเป็นการเกี่ยบิดูหณี และถึงการจะ อัการที่จะประกับในในกับ ก็ต้องใช้เราตรักรายกำระเจ้าและ ความจริงแล้วการพัฒนาดูบนาททรัพยากรณฤษย์เป็นสี่เกี่ยวก่องกว่ากระ เพิ่งปัญจากกระทอนคลเลืองกระกรถูปใบครับ ๆ

ดังนั้นรัฐบาตรต่อเปิดรามทำกับต่อปัญหานี้จะกับกรัพยาการกรุงนักการกับในอยู่การจะปล่อยให้คิดภาพน้อมส่วนตัดค่อไป ที่ไม่ดีกร่างเลิตได้ที่น เพาะประการต่อไปเข้าตอประเทศเลือดเกาะน ด้อยตัดเกา และกาดดังให้สูญการน้อมสำหันในอยู่ ใน อดีตที่น่าแกรราที่ขณะรำกำเก็บออกไข่ของที่ให้แรกร่ายความเขาะที่จะไม่ได้ร้อยค้ามาทั้นจะเมินที่เก็บสุดภาพของทำไป ถึงวลา แล้วที่การต่อเจ้าตำเก็บกรรมทำกับกำเกลของการพิดภาพกระที่จะประการเมินไป

ผู้ชัดเมืองระทั่งว่า หรือหายการที่ผมกระเทศไทยกอดไม่ความนักทารตะสมกุณที่เกิดโดงานที่จัดขายทั้ง การสมกุณการใหญ่ ที่ไม่ในการเขาะโดงกับคุณภาพละการเป็นกฎ่ายคอกต่อเลื่อยเฉพาะให้เห็นการที่ผมกระเทศ เราจับไม่โดยมีผาการที่ผมกับสม มากลักษาที่ การที่ผมกับท่างการคุณจัดเลือดให้เหราะไหวกับที่เห็นกับที่สุดเห็น เมื่อเลือดใหญ่การที่ผมกับสามารถและ ในเดิด แต่นั้นเป็นการเก็บแห่งแม่บากเหลือยูงนักกับและที่ที่สุดเห็น ถึงจะได้ไปผู้การการขณายให้เป็นกระเทศเก็บการกระเทศไทยกับสามารถใหญ่การการทางกับมาที่เหมือ ผู้การเก็บสามารถในกระเทศไทยกับสามารถในกับสามารถใหม่ได้เลือดใหม่การที่สามารถในได้ได้เลือดใหม่ "

ถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลจะต้องเกษร้องรายบารวิศักษาและนิงโอกาสทางค้านการศึกษาให้มีความเป็นรวมมาก ที่สุดเท่าที่จะมากได้ การทำเห็นนี้เย่ยเติดให้นิยายุเลกาศาแ แต่จากการที่ผิดรากการขยายค้าของประชากได้ตลดออต่าง มากในช่วงสองพระราชที่เก่าแก เป็นสมให้จากวนเราราชนี้อายุที่การว 20 ปฏิเด็ดของ เสียกคระยายกบารขยายค้า พระชายุศิจและการต้องรายประมาณการค้างที่ที่เห็นที่ ทำให้ทำหากร้องเลือดเล่าสำหรับอยุกนี้ได้แล้วแล้ว เหนือการคือแรกแประมาณการศึกษาให้เประสิทธิภาพเห็นขึ้นได้เก็บสิ่น ที่ต่อแก่เก็บการใช้จ่ายเด็จการศึกษาที่มฤทธิมล

ผู้รับเมชิ้นเน้านั้นจำนวนหนึ่งบาทที่รัฐไจ้จำยไม่ที่สภาจิกษาของผู้คือยโอกาสทางอังคม จะสามารถพัน ประสิทธิภาพทางการเดิดในระบบสารหรือให้มากกว่าหารใช้เปจริงนามสือกวัดเล็กที่เป็นหนึ่งรู้กะสิทธิภา และในที่สุดแล้ว การสึงการขึ้นร่อมสอบราษา เป็นของพระแนนพระพรก็อย่างข้อยที่รับผลิกที่เป็นพระพราชารถอกะลับพระแน้ง อยู่ให้สันไม่ และเก็บกับที่เราชายให้มากรีดหารที่สัน "อย่างไม่เก็ดพระที่สุดเหลือนใจเราสนใจเราสนใจใน กิจการบ้านมืองและท่าสารข้อมูลท้าง ๆ ซึ่งจะมำไปผู้การแก็จปัญหาล่วง ๆ ในลิดผมได้รับขึ้น

อย่างโรก็ตาม การเกาะดับการศึกษาโดยไม่กับมีถึงนี้อยาของหลักคุดรากรศึกษา คงไม่ให้แอก่ารี่ควา ราจะ คือเรียบบทรามพลักคุดราการศึกษาระกับต่างๆ อย่างเริ่มต้าน เช่น การให้ตามหลังกับคุ้อยาขยาด้วยประเทศโดยเฉพาะ ภาษาอังกฤษจึงเป็นสายามหลังโรกร์เดิมให้สามรุกิจหารทำ รายเราะเทศไม่และเกาะไปเลื่อ เราะเราะอังเกินครามที่เหตุกรดหารแม้น "ณ" นากการใจจัดสามักตัวครามการกับสามารถเกาะราย พิพมะศิรรามพลายาการกรดมากครอุทิงย่อมกโปสู่ความลัมเพลาให้ หากคนไทยไม่มีคือรามและจายการาณ เพราะกันย่อมกโปสู่ความก็จแย้งแผนสามารถเลื่อนไทรสองสังพม

ราจะต้องกระทุ้งให้จะประทุกกะครามกำการกรกราทการเป็นต้างหนึ่งของสัดงและถือเราต้อนก็จากกู้ และ จะต้องให้รู้กินเลการแห่ง ๆ ในที่สุดงการกระท่ายเองราที่เก็บให้งาวเสียในการของสัดงและถือเราต้อน เก็บหาวแล้วรากกูลเกาะการแบบกับกระทับการของสามารถในกูลเลาะรำสุดงกระทำสุดงกลามกับการกะทำสุดงกล่อนก็เป็นการ แองโลกก็การโกลเละการเป็นกับเห็นก็เป็นสังกับเลยกระทำสุดงให้งานกับกระทำรถ ขณะนี้ตั้งแของเราก็เล้ รามแผนและเอื่องการเห็นที่สามารถแองการเล่าก็จะได้เป็นเลือนขณะกู้แล้วๆ ไป เราไม่ต้องการคณะที่ที่เของและไม่ เริ่นจำการกะทำสองเหลาะก็จะได้เกิดและเร็บวันทั้งเลี้ยน

.การทิจในการพัฒนาหร้ายการมนุษย์ของประเทศเป็นเรื่องภาพยันอังนัก แต่เราจำเป็นต้องรับทำโดยเริ่มต่วน เพื่อไม่ให้เลือดรายภาพและในขณาดด ไม่กรามว่ามารดานักการเรื่องทั้นจด ขนึ้นประเทศนี้ จะมีใหวที่ตามารถนำมาให้หลุด ทันจากวัวรายเก่นความภาพและให้เลื?

ตาเจษฎา โดยกุ่นจิตร เป็นดิษณ์ก่านการิเคราสัยกามสาสตร์ จนารศึกษาจากคณะ สารอยาการแบบสาราชายาการเขาสาราชายาการเขา